

«Quin sector agrari vol la Unió Europea?»

Prada de Conflent, 21 d'agost de 2010

A càrrec del senyor Joan Montesó, de la Unió de pagesos, en substitució del senyor Joan Caball

L'objectiu de la política agrícola comuna (PAC) és principalment incrementar l'activitat agrària. Vivim en un món en què faltarà menjar i haurem d'incrementar la productivitat agrària un 70 %. Això sí, es donaran casos —i actualment ja n'hi ha— en què no es rebrà res si d'altra banda no es dona (si et falta menjar, te'n portaran sempre que tu també en tinguis).

A Catalunya, cal que donem molta importància a la transferència tecnològica: n'hi ha i de força qualitat, però ens trobem que «la gent de comarques», que segurament és la que més ho necessita, no sap ni on és. Cal garantir el subministrament d'aliments. L'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries (IRTA) desenvolupa un paper molt important en el nostre país, però és completament imprescindible que les investigacions que s'hi duen a terme es transformin en una transferència real per als pagesos, a peu de parcel·la, i cal també que el Departament hi fiqui cullerada. A més, de vegades es troba a faltar l'assessorament del Servei d'Extensió Agrària (SEA).

Encara hi ha molta feina per fer, i garantir la seguretat alimentària és primordial ja que sempre hi ha forats per on passen les plagues. Cal protegir la producció d'aliments a Europa i assegurar el desenvolupament nacional de la producció agrària; oferir preus raonables als consumidors (justos, al camp i a la ciutat); garantir rendes raonables i dignes per als treballadors agraris (es donen diners però no es gestionen bé); poder tenir assegurances per a garantir uns ingressos mínims; donar suport al ressorgiment d'empreses dedicades a l'agricultura i a la incentivació de les persones que volen tirar endavant el sector, i caldria fer projectes per a assegurar l'activitat agrària, ramadera i forestal en el sentit sostenible i poder disposar d'eines per a la gestió de mercats. Pel que fa al consumidor, cal cuidar-lo: s'han d'establir unes normes de bon etiquetatge; saber d'on ve, on va i com és el producte, i establir unes garanties per a la correcta identificació dels productes agraris. Un bon aprenentatge del consum, ens faria ser més responsables amb el que produïm i el que comerciem.

No tot és negatiu, tenim motius per creure que el medi rural encara és viu i hem de considerar molt important la tasca multifuncional que fa el pagès. Tot i així, es denuncia també que, des dels àmbits del sector, es protegeixin els espais naturals i no es defensin els agraris. El que s'ha de buscar, doncs, és un model no especulador.